

[Maisted]

om forsyningsikkerhed alene baseret på Danmark.

Det er tvivlsomt, hvor stor en finansgevinst, altså valutabesparelser, der ligger, så lang tid der er tale om, at det er udenlandske virksomheder, der hiver olien op, idet den danske krone er konvertibel, og det vil sige, at hvis de trækker deres overskud ud af Danmark, bliver det det samme, som om man forbrugte valuta.

Socialdemokratiet overser én ting, nemlig at resultaterne af positiv karakter, hvor befolkningen har foretaget besparelser på energiområdet, bygger på markedsmæssige principper, for det er ganske indlysende, at når man sætter prisen på en vare i vejret, så gør folk alt for at spare på denne vare. Der er ikke tale om, at man fører den energipolitik at forsyne den danske befolkning med den billigst mulige energi. Jeg vil næsten tro, at Danmark på det område har verdensrekord og har den dyreste energi til den danske befolkning.

Det betyder, at man øger omkostningerne, idet man på den måde sætter skatterne i vejret for den danske befolkning. Når man sætter skatterne i vejret, smitter det selvfølgelig af på de krav, de danske lønmodtagere stiller til arbejdsmarkedet, og så kræver de mere i lønningssagen for at kompensere for disse høje priser, og det betyder, at vores omkostningsniveau er stærkt stigende.

Dertil kommer, at det overskud, vi får fra den danske del af Nordsøen, for øjeblikket formøbles af statslige virksomheder. Endnu er der kun tale om gigantiske underskud såvel på naturgas som på andre foretagender. Investeringer i og opbygning af statslige selskaber sluger hele den gevinst, der har været tale om at man kunne opnå i Nordsøen, og dette billede vil næppe ændre sig på denne side af år 2000.

Dertil kommer, at man har pålagt elværkerne ikke alene en merudgift på 600 mill. kr. årligt for at kunne få afsat naturgassen. Man har dertil lagt 1 mia kr., fordi de ikke må købe kul dér, hvor de kan få det billigst. Det er i og for sig en temmelig ejendommelig problemstilling, at man vil nedsætte den danske borgers levestandard for at forringe sydafrikanernes levestandard. Forstå det, hvem der kan, at det skulle være en særlig fornuftig politik over for de sorte i Sydafrika, at

man bevidst forsøger at nedsætte deres levestandard.

Det, man er sprunget over, og som man ikke ønsker at indføre her i landet, er kernekraft. Vi har hørt masser af argumenter for, at det skulle være særlig politisk farligt at indføre kernekraft, for der er nemlig ingen tekniske argumenter for ikke at indføre kernekraft. Tværtimod er kernekraft den mest miljøvenlige energiform, man overhovedet kan finde. Dertil kommer, at det er den billigste. Der er adskillige lande i den vestlige del af verden, der med held har indført kernekraft, som sparer milliardbeløb om året, selvfølgelig til glæde for disse landes befolkninger.

Den vedvarende energi, som udgør 3 pct., bygger bl.a. på afbrænding af affald, og vi har jo hørt fra de samme socialistiske partier, som er så glade for de vedvarende energikilder, at dette frembyder en væsentlig forureningsfare, hvor især dioxin er et problem for den danske befolkning. Men når man taler energipolitik, roser de sig af denne form for energiforsyning. Med hensyn til vindmøller drejer det sig kun om 0,1 pct. Uanset hvilket påhit man kunne finde på herinde i folketinget, så vil man maksimalt indtil år 2000 kunne komme op på en dækningsgrad på 4 pct. af den danske energiforsyning.

Det, der er af positiv karakter, er den øgede eksport af naturgas til Vesttyskland og Sverige. Det er nemlig forholdsvis omkostningsfrit for den danske befolkning. Der er tale om rene gevinster, der går i statskassen, rene valutabesparelser.

Alt i alt må man sige, at den førte energipolitik her i landet desværre stort set svarer til, hvad der præger det danske samfund for øjeblikket: det er gennemsyret af socialistisk tankegang, hvor bureaukraterne har lavet et tiltag for at varetage deres egne interesser fremfor at varetage den almindelige befolkningens interesser.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt gøre to bemærkninger. Den første bemærkning skal gå på information og åbenhed.

Formålet med de forhandlinger, vi i sin tid førte med A. P. Møller om tilbagelevering af undergrunden, var netop at sikre, at vi fik et overblik over, hvilke ressourcer der er i Dan-